

چکیده

مقدمه : غده تیروئید غده ای پرعروق است که در قدام گردن زیر غضروف تیروئید قرار گرفته و از مهره پنجم گردنی تا اول توراسیک گسترده شده است. کارسینوم پاپیلاری 80 درصد کل بدخیمی های تیروئید در مناطقی که ید کافی وجود دارد را شامل شده. بروز کنسر تیروئید طی سه دهه اخیر سه برابر شده است و کنسر پاپیلاری تیروئید از علل عمده آن می باشد. با این وجود اینکه بیشتر بیماران مبتلا به PTC می تواند یک پیش آگهی بلند مدت عالی داشته باشند، صرف بقا به تنهایی به عنوان فاکتور اندازه گیری جهت پیش آگهی کافی نیست. در سالهای اخیر تمرکز اصلی درمان ها و تشخیص های کلینیکی بیمار محور شده است که حفظ کیفیت زندگی یکی از مهمترین زمینه های مرتبط با آن می باشد

روش بررسی: مطالعه حاضر مطالعه مقطعی از نوع اپیدمیولوژیک توصیفی در مورد بررسی کیفیت زندگی و عوارض پس از جراحی در بیماران جراحی شده به علت کارسینوم پاپیلاری تیروئید طی 10 سال اخیر در بیمارستان های ولایت و رجایی قزوین می باشد. از اطلاعات موجود در پرونده شامل اطلاعات دموگرافیک و تشخیص پاتولوژی استفاده شد و هم چنین طی مراجعات آن ها راجع به کیفیت زندگی و عوارض جراحی از آنها پرسیده شد.

بحث و نتیجه گیری : یافته های این مطالعه حاکی از آن است که بیشترین فراوانی جنسی مربوط به زنان بوده است. تفاوت معنی داری بین جنس و درگیری غدد لنفاوی، متاستاز ریوی، گرفتگی صدا، تورم گردن پس از عمل، نیاز به جراحی مجدد، هیپوکالسمی پس از عمل و کیفیت زندگی وجود نداشت. (همینطور بین سن و این موارد)

نیاز به ید تراپی و زمان تشخیص کنسر در دو گروه جنسی برابر بود. 100 درصد بیماران طی 10 سال زنده بوده و عارضه جدی تهدید کننده حیات پیدا نکردند.

تغییر فاحشی در کیفیت زندگی بیماران ایجاد نشده است. رابطه معنی دار بین سن با زمان تشخیص و ید تراپی در بیماران پس از جراحی کارسینوم پاپیلاری تیروئید یافت نشد. به علت محدودیت در تعداد نمونه در این مطالعه پیشنهاد می شود که مطالعه در زمینه کیفیت زندگی بیماران پس از جراحی تیروئید در نمونه آماری بالاتری انجام شود و پیگیری بیماران در بازه زمانی طولانی تری صورت پذیرد.